

6. A hatodik jogalap az indokolási kötelezettség megsértésén alapul.
7. A hetedik jogalap a védelemhez való jog, valamint a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén alapul.

---

**2018. május 15-én benyújtott kereset – EPSU és Willem Goudriaan kontra Bizottság**

**(T-310/18. sz. ügy)**

(2018/C 259/59)

Az eljárás nyelve: angol

**Felek**

*Felperesek:* European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Brüsszel, Belgium) és Jan Willem Goudriaan (Brüsszel) (képviselők: R. Arthur Solicitor, és R. Palmer Barrister)

*Alperes:* Európai Bizottság

**Kérelmek**

A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:

- semmisítse meg az alperes 2018. március 5-i, arra vonatkozó határozatát, hogy nem tesz javaslatot a Tanácsnak arra, hogy az EUMSZ 155. cikk (1) bekezdése alapján kötött, az EU szociális partnerek közötti, a központi igazgatásban dolgozó közszolgálati dolgozók tájékoztatáshoz és konzultációhoz való jogairól szóló, 2015. december 21-i megállapodást az EUMSZ 155. cikk (2) bekezdése alapján tanácsi határozat útján irányelvvel hajtsa végre;
- az alperest kötelezze a költségek viselésére.

**Jogalapok és fontosabb érvek**

Keresetük / alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoznak.

1. Az első jogalap, melynek keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a vitatott határozat az EUMSZ 155. cikk (2) bekezdésének megsértésével elfogadott jogi aktus. A Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy megtagadja azt, hogy a Tanácsnak javaslatot tegyen a Megállapodásnak a tanácsi határozat útján történő végrehajtására, mivel nem merült fel kifogás a Megállapodás feleinek reprezentativitását vagy a Megállapodás jogszerűségét illetően.
  - A felperes azzal érvelnek, hogy a Bizottság arra vonatkozó határozata, hogy nem tesz javaslatot a Tanácsnak arra, hogy a Megállapodást tanácsi határozattal hajtsa végre, ellentétes az EUMSZ 155. cikk (2) bekezdésével, és sérti a szociális partnerek autonómiájának a tiszteletben tartására vonatkozó, az EUMSZ 152. cikkében előírt követelményt.
  - A felperesek továbbá azzal érvelnek, hogy a Bizottság köteles volt arra, hogy a Tanácsnak javaslatot tegyen, kivéve, ha észszerű indokot ad meg annak megállapítására, hogy a Megállapodás feleinek minősülő szociális partnerek nem rendelkeztek kellő reprezentativitással, vagy a Megállapodás nem jogszerű.
  - A felperesek továbbá arra hivatkoznak, hogy a Bizottság értékelte a Megállapodás megfelelőségét, ami nem tartozik a hatáskörébe.
2. A második jogalap, amelynek keretében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a vitatott határozat nyilvánvalóan téves és megalapozatlan jellege miatt hibás.
  - A felperesek érvelése szerint a Bizottság által a vitatott határozatában hivatkozott indokok nem igazolhatják annak a megtagadását, hogy a Bizottság javaslatot tegyen a Tanácsnak a Megállapodás elfogadására.
  - A felperesek arra hivatkoznak továbbá, hogy a megtagadást igazoló indokok kizárólag a szociális partnerek reprezentativitásával vagy a Megállapodás irányelvvel való végrehajtására vonatkozó tanácsi határozat jogszerűségével összefüggő igazolt kifogások lehettek volna.

- Ezenfelül a felperesek azzal érvelnek, hogy a Bizottság mindenesetre nem végzett hatásvizsgálatot, és így azon következtetéseit, amelyek alapján megtagadta annak a javaslatát, hogy a Megállapodást irányelvként tanácsi határozattal hajtsák végre, nem igazolhatta volna az arányosság és a szubszidiaritás alapján, még akkor sem, ha elvben ez megengedett lett volna.

## **2018. május 22-én benyújtott kereset – WD kontra EFSA**

**(T-320/18. sz. ügy)**

(2018/C 259/60)

*Az eljárás nyelve: francia*

### **Felek**

*Felperes:* WD (képviselők: L. Levi és A. Blot ügyvédek)

*Alperes:* Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság

### **Kérelmek**

A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

- nyilvánítsa a jelen keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;

következésképpen:

- semmisítse meg az EFSA ügyvezető igazgatója – mint munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság – által 2017. július 14-én hozott határozatot, amelyből kitűnik, hogy a felperes nem szerepel a 2017. évi átsorolási időszakban előléptetett alkalmazottak között;
- semmisítse meg a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2018. február 9-i határozatát, amely elutasítja ezen, 2017. július 14-i határozattal szemben a felperes által 2017. október 10-én benyújtott panaszt;
- semmisítse meg az EFSA ügyvezető igazgatója – mint munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság – által 2017. augusztus 9-én hozott (és 2017. augusztus 10-én közölt) határozatot, amely nem hosszabbította meg a felperes munkaszerződését;
- semmisítse meg a munkaszerződés megkötésére jogosult hatóság 2018. március 12-i határozatát, amely elutasítja ezen, 2017. augusztus 9-i határozattal szemben a felperes által 2017. november 10-én benyújtott panaszt;
- rendelje el az okozott károk megtérítését;
- az alperest kötelezze valamennyi költség viselésére.

### **Jogalapok és fontosabb érvek**

Keresete alátámasztása érdekében a felperes hét jogalapra hivatkozik a szerződése meghosszabbítását mellőző határozattal kapcsolatban.

1. Az első, az EFSA által elfogadott, „Employment contract management” című 2012. december 8-i határozat megsértésére alapított jogalap.
2. A második, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap.
3. A harmadik, a védelemhez való jog és különösen a meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított jogalap.
4. A negyedik, a gondoskodási kötelezettség megsértésére és az EFSA által elfogadott „Contract of Employment renewal process”-re vonatkozó „Work instructions” megsértésére alapított jogalap.
5. Az ötödik, a nyilvánvaló értékelési hibákra és hatáskörrel való visszaélésre alapított jogalap.